

STICHTING STEUNFONDS "KENYA PROJECT"

Secretariaat
Rijdsijk 152
4871 JM Etten-Leur
Tel 06 30311406

Verkoop curiosa en tweedehands
Stationsstraat 60
4872 TD Etten-Leur

Nieuwsbrief nr. 53 Augustus 2022

Bezoek aan Kenia.

Na ruim twee jaar was het gelukkig weer mogelijk om een bezoek te brengen aan de weduwen in ons werkgebied rondom Kisumu. Lodewijk (secretaris), Theo (penningmeester), Corry en kleindochter Lieke hebben van 21 april, tot 10 mei de reis naar Kenia gemaakt, uiteraard zoals altijd geheel privé gefinancierd. Lodewijk moest eerder terug vanwege zijn 50-jarige huwelijksfeest. Aan dit heuglijke feit werd ook door de weduwen aandacht besteed.

Het was de regentijd en we zagen regelmatig hoe in een half uur tijd alles blank stond!

Door de klimaatverandering is het ook in Kenia extreem droog en extreem nat. Zoals we in eerdere brieven al schreven zijn er in vorige jaren veel woningen weggespoeld en hebben we vorig jaar 36 hutten gebouwd. Dit jaar willen we er 42 bouwen waaronder een aantal op Mageta eiland in het Victoriameer.

Een compleet reisverslag zou teveel ruimte vergen, maar een impressie van de vaartocht met de boot van de weduwen naar Mageta eiland willen we u niet onthouden.

Omdat de weduwen op Mageta in 2020 een vissersboot hadden gevraagd en gekregen, waren we vooral benieuwd naar de bereikte resultaten met het vissen. We hadden afgesproken dat een derde deel, van boot, motor en netten, een lening was. Die lening moesten ze binnen drie

jaar terugbetalen aan het project. Het was geweldig, ze liepen met de terugbetaling zelfs voor!

We bezoeken het eiland normaal met een soort van ferry, maar deze keer wachtte het plaatselijke bestuur ons op in de vissersboot. We waren al geschrokken van de hoge waterstand van het Victoriameer, maar nu werd het dus ook nog een gevaarlijke overtocht! Het Victoriameer is het grootste meer van Afrika en het op een na grootste zoetwatermeer op aarde. Met een oppervlakte van 69.484 km² is het bijna zo groot als Nederland en België samen.

Het water stond er meer dan een meter hoger dan normaal. Wegen en gebouwen stonden onderwater, de gebruikelijke steiger was er niet meer. Er was tijdelijk een noodsteiger aangelegd en wij vertrokken daarvandaan met een vissersboot op dat redelijk wilde water. Een hachelijke onderneming van ruim drie kwartier varen. Gelukkig konden we zwemvesten huren.

We constateerden, overigens niet alleen op het Mageta eiland, dat ondanks Corona de weduwengroepen nog goed functioneerden. Wat waren ze blij ons na ruim twee jaar weer te zien en zo dankbaar dat we hen waren blijven steunen in die moeilijke tijd. Ook wij waren blij vooral met de resultaten van de business die ze ons toonden.

We kijken daarom terug op een zeer geslaagde reis en danken onze donateurs die zorgen dat wij deze projecten kunnen realiseren.

Business in Siaya

Een paar jaar geleden zijn we gestart met het leveren van een soort party tent met stoelen. De weduwen verhuren die vooral bij begrafenissen en feesten. Op zich is dit al een leuk verdien model. Maar er is altijd verschil tussen de kwaliteit en creativiteit van de groepen. Siaya is daar een mooi voorbeeld van. Hier wordt niet alleen de tent verhuurd. Ze hebben zelf tafels gekocht en voorzien de tafels en stoelen van kleden. Bovendien voorzien de weduwen de gasten tevens van voedsel. Inmiddels hebben ze een complete catering

opgezet. De verdiensten zijn zo goed dat ze inmiddels een tweede tent hebben bijgekocht en een kleinere tent er naast waar het eten wordt geserveerd. Ook kunnen ze een lopend buffet maken. Zie de potten en pannen die ze in de Coronatijd hebben gekocht en trots aan ons toonden.

Tussentijdse voortgangsrapportage.

Tot dusverre hebben we de volgende zaken kunnen leveren:

- 10 huizen.
- 5 broodovens.
- 1 verhuur tent met 50 stoelen.
- 3 karren met elk 2 ezels.
- 1 naaimachine met stof.
- Schoolgeld voor 2022.
- Koeien, geiten, schapen en kippen.
- 1 titledeed, dat is een eigendomsbewijs van de grond.

Duka Matin. Ons kleine winkeltje is deze maand gesloten wegens vakantie.

Vanaf 31 augustus zijn we weer open op woensdag en zaterdag van 11.00 tot 16.00 uur. Zoals eerder aangekondigd gaan we eind van het jaar definitief dicht. We nemen nu geen goederen meer aan en vanaf september houden we UITVERKOOP!

Reisverslag Lieke van de Vijver

Hierna treft u het verslag aan dat Lieke (17jr), de kleindochter van Theo en Corry over haar reis naar het Kenyaproject geschreven heeft. Haar kijk op Afrika is nieuw vergeleken met die van de bestuursleden die al vele jaren bekend zijn met de situatie.

We begonnen de reis met veel stress. Ondanks dat we op tijd aankwamen op het vliegveld, zaten we maar net op tijd in het vliegtuig. Wat een drukte was dat! Het was een redelijk lange reis, waardoor we erg moe aankwamen, het was inmiddels tegen middernacht. Nadat de problemen met mijn visum waren opgelost, konden we eindelijk naar een taxi die ons naar het hotel in Nairobi bracht. We hebben er weinig geslapen, want de volgende ochtend stonden we al weer om 7.00u op om door te vliegen naar Kisumu. Toen door met de auto naar ons verblijfadres. Daar eindelijk aangekomen, werden we vriendelijk begroet door de zuster. Bij de zusters verblijven was erg plezierig en ze hebben goed voor ons gezorgd!

Toen we ons eerste dorpje bezochten was ik verbaasd. We werden begroet met gedans en gezang, dat was erg gezellig.

Eerst moesten we naar binnen bij een hut, waar een lage tafel werd gedekt. We gingen eten (boterhammen met boter) en thee drinken. Waar ik erg versteld van stond was het feit dat de weduwen naar buiten gingen tijdens onze maaltijd. Dit was elke maaltijd het geval.

Meestal begonnen we onze dag met het rijden in de auto naar het dorp dat we die dag gingen bezoeken. Als we aankwamen kregen we koffie, thee of chocomelk met boterhammen.

Daarna gingen we erop uit om alles wat de weduwen hadden ontvangen te bekijken. Ze waren elke keer trots op alles wat ze hadden en lieten dit ook blijken.

Tijdens de vergadering bespraken we de resultaten van hun business. Duidelijk was te merken waar we tevreden waren en bij welke dorpen iets of wat teleurgesteld. Toch waren ze altijd blij om ons te zien.

Ik besepte pas echt hoe goed wij het in ons landje hebben toen ik in Kenia was. De wegen waren zo slecht met allemaal gaten erin.

Het regende elke nacht pijpenstelen, waardoor het land de volgende ochtend blank stond. In deze omstandigheden moesten deze mensen dag en nacht leven.

De gebouwen zagen er onstabiel uit, vaak waren de stellages in de muren blootgesteld.

De mensen gebruikten dezelfde rivier voor het wassen van hun motors, kleren, hunzelf, maar ook als toilet en voor hun drinkwater.

Overall reden motortjes rond. Het verkeer was chaotisch en je kon elk moment een ongeluk verwachten, dit zagen we slechts één keer gebeuren. Ze wisten zich telkens weer zo te wringen dat er vaak net geen ongeluk gebeurde. Dat was echt fascinerend!

We reden op een dag, met de auto, op een tweebaansweg met maar liefst vier auto's naast elkaar. Voor de duidelijkheid wij reden zoals het hoort links, maar rechts van ons kwamen twee tegenliggers en links ook nog één!

Wat me ook fascineerde was het humeur van deze mensen. Ze bleven blij, glimlachten naar iedereen, konden lol maken met elkaar en waren enorm gastvrij en vriendelijk.

Deze mensen hebben duidelijk zoveel minder dan wij in Nederland, toch lijken ze gelukkiger. Het geloof was ook een groot ding, voor de weduwen vooral. We hebben veel gebeden met de weduwen. Voor elke maaltijd, na elke maaltijd, voor elke vergadering en na elke vergadering.

Voor mij was ook heel bijzonder dat de kinderen allemaal aan mijn haar wilden voelen. Het is lang, maar vooral voor hun erg zacht. Als de eerste het had aangeraakt, kwamen ze met velen!

Het ergste van de reis vond ik geconfronteerd worden met de rijken. We verbleven één nacht bij een man met een enorm groot huis, samengaand met heel veel land.

Hij had net een school gebouwd. Je merkte gelijk dat het voor deze mensen om status draaide. Dat vond ik op zich niet zo erg.

Wat ik wel erg vond was de manier waarop ze onze chauffeur behandelden. Voor mij is iedereen gelijk, zo zag ik onze chauffeur ook.

Deze man gebruikte hem echter als onze bediende, die de koffers voor ons naar onze grote kamers boven in het huis moest brengen.

Hij mocht echter niet in zo'n grote kamer net als ons slapen, hij sliep in een klein hokje.

Die avond hadden we op een marktje bij de man zijn huis gelopen. Hier raakte hij alle producten van de verkoopsters aan, maar ze zeiden er niks van.

Later vertelde de chauffeur dat ze bang van hem waren en er gewoon niks over durfden te zeggen.

We hebben de volgende dag nog zijn nieuw gebouwde school bezocht.

Hier wilden ze steeds op de foto, soms moesten we wel twee keer dezelfde poses maken omdat beide mannen er op wilden en ze om de beurt een foto moesten nemen.

Om het af te sluiten mochten we een boom planten. Er staat nu dus een boom met mijn naam in Kenia!

Ik ben enorm dankbaar dat ik deze ervaring mocht beleven, het gaf me inzicht in de wereld en andere culturen!

Lieke van de Vijver

CBF bericht

Juist deze maand kregen we van het CBF het bericht, dat er o.b.v. de Jaarlijkse Check en Reflectie geen afwijkingen op de normen van de erkenningsregeling zijn vastgesteld.

We worden daarmee gefeliciteerd en mogen dus met recht het CBF logo te voeren!

Tenslotte

Nogmaals namens de weduwen onze dank aan al onze donateurs en allen, ook de vrijwilligers, die weer aan het Kenya Project hebben bijgedragen.

Ze vonden het onvoorstelbaar dat er mensen in Nederland, die ze niet eens kennen, hulp bleven bieden tijdens de Corona. Dat ze zelfs extra gesteund werden maakte hen trots naar hun omgeving.